Iz emisije DUHOVNI DNEVNIK radija Sjeverni FM, LIVE PROGRAM, od

dana 08.03.2020.g.

PJESMA: KRIST NA ŽALU - band SRCE ISUSOVO

Drage slušateljice i dragi slušatelji hvaljen Isusu i Marija i dobra vam

večer.

Ja sam Ivan Hudoletnjak a vi slušate Radio Sjeverni FM, emisiju DUHOVNI

DNEVNIK - ŽIVOT KROZ VJERU U OČIMA LAIKA - traženje vlastitih

odgovora kroz tuđa svjedočanstva, razmišljanja i poticaje.

Ova emisija nije pod okriljem crkvene ili neke druge zajednice i ustanove

te su sva iznijeta mišljenja i svjedočanstva osobne naravi onog koji će ih

iznijeti i ne predstavljaju vjerske istine niti stručno obrađene činjenice, pa

molim drage slušatelje da u tom kontekstu dožive i prihvate sve ono što

će čuti.

Tema današnje emisije je PSOVKA.

Nedavno sam razgovarao s jednom dragom sestrom u vjeri. Nekako smo

počeli od toga da su OČI OGLEDALO DUŠE i da kod čovjeka zapravo sve

možeš vidjeti u očima.

I TUGU, I BOL, I RADOST, I UMOR, I BOLEST…

Složili smo se stvarno da KROZ OČI MOŽEŠ VIDJETI PRAVO STANJE

ČOVJEKA, NJEGOVO UNUTRAŠNJE STANJE.

Pa smo onda nekako došli i do grijeha pa onda i do psovke.

Ona baš i nije od onih koji idu svaku nedjelju u crkvu ali vidim na njoj u

zadnjih nekoliko mjeseci da se jako "fajta" sa svojim grijesima i da traži

svoj put do Gospodina.

Onda sam joj nekako spomenuo koliko je težak grijeh psovke, koliko

STRAŠNO PUNO NEREDA ČINI U NAŠIM ŽIVOTIMA I ŽIVOTIMA NAŠIH

OBITELJI.

Ispričao sam joj kako nam je na našu molitvenu zajednicu neki dan došao

naš dragi župnik i održao na jednu lijepu propovijed o tome koliko štete

čini grijeh psovke.

Da nam je ispričao kako su jako bitni blagoslovi svih ljudi oko nas i svih

stvari koje može u sebi ili na glas činiti svaki od nas ljudi. Npr. kazao je,

onaj blagoslov jela i ljudi prije jela nije samo kao neka bezvezna navika.

Počeo je oko toga kako se onaj seljak, koji je posijao njivu pšenicom ili

kukuruzom, muči, pa mu dođe suša ili je sjeme skupo, pa prokune i

sjeme, i možda traktor koji mu se pokvario, i Boga koji nije dao kišu, i

sjeme koje nije niknulo, i slabu cijenu koju je dobio za urod.

Pa onda takovo, već prokleto žito ili kukuruz, dođu u tvornicu gdje se

melje i prerađuje, pa ga opet prokune neki radnik koji nije zadovoljan s

plaćom, ili mu je teški posao.

I sve tako redom do toga kada mi kupimo taj kruh, ili neki drugi proizvod i

donesemo doma.

Koliko je samo kletvi, srditosti i svega drugog na tom kruhu ili

drugom proizvodu.

A SVE TO MOŽEMO JAKO DOBRO "IZLIJEČITI" BLAGOSLOVOM PRIJE

JELA I ZNAKOM KRIŽA.

Ili, pričao je dalje dragi župnik, kada prokunemo Boga, mi niti ne

osjećamo da u tom trenutku PROKLINJEMO ONOGA KOJI NAS JE

OSMISLIO I STVORIO I, MOŽDA, PREDVIDIO ZA VJEČNI ŽIVOT S NJIM,

U NJEGOVOM KRALJEVSTVU.

Ako smo imalo vjernici, a skoro svi smo kršteni te smo primili i druge

sakramente, ONDA VJERUJEMO DA TAJ BOG I NEGDJE POSTOJI.

PA AKO U TO VJERUJEMO, ONDA, JAČE ILI SLABIJE, VJERUJEMO DA JE

BOG I STVORIO OVAJ SVIJET.

PA AKO I TO VJERUJEM, BAREM MALO, ONDA DOLAZIMO DO

TOGA DA PSOVANJEM I PROKLINJANJEM TOGA BOGA

PROKLINJAMO I ONOGA KOJI NAS JE STVORIO.

I KOJI NAS MOŽE, RADI SILNIH UVREDA KOJE MU UPUĆUJEMO

SVOJIM PSOVKAMA, BACITI U PAKAO.

PA SAMO JE MALA USPOREDBA AKO SI ZAMISLIMO SVOJEG OCA ILI

MAJKU, NAŠE ZEMALJSKE RODITELJE, I DA SE STAVIMO U POZICIJU DA

NJIH STALNO PROKLINJEMO I PSUJEMO.

NEKAKO NAM NEĆE IĆI, TO NE ČINIMO NI MI A I NE DAMO DRUGIMA

DA TO ČINE.

A PSOVANJE BOGA JE NEMJERLJIVO PUTA TEŽE I OPASNO ZA

NAS I NAŠU OBITELJ!

I ONDA SE ČESTO ČUDIMO KAKO SE NAMA I NAŠIM OBITELJIMA ČESTO

DOGAĐAJU NEKE ČUDNE I LOŠE STVARI I DOGAĐAJI.

PA KAD PSOVKOM UNIŠTAVAMO DOBRE ODNOSE, DOZIVAMO

SRDITOST, MRŽNJU.

ILI, REKAO SAM JOJ, KADA PROKUNEŠ NEŠTO ILI NEKOGA "S VRAGOM",

TI TOGA VRAGA DIREKTNO ZOVEŠ U SVOJ I NJEGOV ŽIVOT.

PA ŠTO TI NIJE DOSTA ZLA U ŽIVOTU NEGO GA JOŠ I

DOZIVAŠ!?!

Kada sam joj o svemu tome pričao, primijetio sam da su joj krenule suze

na oči. Prekinula me i rekla da je to i sama vidjela u svojem životu.

Kazala je da joj grijeh psovke nešto protiv čega se najteže bori. Da se vrlo

često "uhvati" u žestokom psovanja, da si ponekad ne može pomoći.

Jako je obiteljski vezana i jako voli svojeg muža i djecu. Ali nešto u njoj,

možda u njezinoj okolini u kojoj je rasla, u njezinoj obitelji, dovodi do

toga da ČESTO IZGUBI BORBU SA ZLIM KOJI JU USPIJE NAVESTI NA

GRIJEH PSOVANJA.

Kazala je da je uspjela dva mjeseca biti bez psovanja i da je bila jako

sretna zbog toga. Kazala je da je jednostavno osjetila kako je oko nje bila

neka radost, i mir, koja joj nije izgledala stvarna, i koju prije nije tako

osjećala. BILO JE NEŠTO LIJEPO U ZRAKU. Jako se trudila i uspjela je da

ne psuje.

No, onda je pukla jednog vikenda. Muž joj je bio na terenu skoro mjesec

dana i dolazio je doma za vikend. Bila je sretna jer će konačno cijela

obitelj biti na okupu. No, onda je ona dobila gripu, djeca su dobila gripu,

napadao je jaki snijeg, pokvario joj se auto a ona je morala takva,

bolesna, još i taj vikend na posao, itd. I da je "pukla" i te dane ponovno

psovala, jako i u ljutnji.

I DOK MI JE TO PRIČALA, SUZE SU JOJ SAMO TEKLE.

TO JE BILA ISPOVIJED JEDNE GRIJEŠNICE KOJA JE "PALA",

KOJA SE RADI TOGA KAJALA, PRIZNALA JE DA JE BILA SLABA,

ŽELJELA JE BITI JAČA ALI NIJE USPJELA.

ZNALA JE U DUBINI SVOJEG SRCA, SVOJE DUŠE, DA JE JAKO

POVRIJEDILA SVOJEG STVORITELJA.

A JA SAM ZNAO U SVOJEM SRCU DA JE TA DRAGA SESTRA NA

PUTU OBRAĆENJA, DA JU GOSPODIN VOLI, DA JU HRABRI U TIM

NJEZINIM BORBAMA DA NI ONA SAM TOGA NIJE SVJESNA.

JER TA DRAGA SESTRA IZGLEDA IMA VELIKO I OTVORENO SRCE.

ZLI JE MOŽDA I BIO NASTANJEN , DO SADA DOBRO

UKORIJENJEN U TOM SRCU I DUŠI, ALI JE POLAKO POČEO

GUBITI BORBU.

Rekao sam toj dragoj sestri da joj se to dogodilo zato jer si nije učvrstila

svoju vjeru kroz to vrijeme kada nije psovala, nije išla na mise, nije se

jačala u molitvi, nije u svoje srce na široka vrata pustila Gospodina, pa se

onda zli, kada je vidio da se ona sama bori protiv njega, bez pomoći

Gospodina, vratio natrag i slomio njezinu slabu ljudsku volju na prvoj

kušnji.

GOSPODIN JE DOZVOLIO ZLOME DA ISKUŠA NJEZINU SNAGU I VJERU U

TOME SUZDRŽAVANJU OD PSOVANJA, I ONA JE ODMAH "PALA". JER SE

SA ZLIM BORILA ONA SAMA, NJEZINO LJUDSKO "JA", KOJE ZLI POLOMI

KAKO I KADA HOĆE.

NO, JA ZNAM DA ĆE IZ SVEGA TOGA IZAĆI JOŠ VEĆE DOBRO. TAKO TO GOSPODIN ČINI U NAŠIM ŽIVOTIMA PO SVOJOJ MILOSTI.

A NEKAKO SAM SIGURAN DA JE TA DRAGA SESTRA U GOSPODINOVOJ MILOSTI. NE BI JOJ DAO TAKVE KUŠNJE, NE BI JU POSLAO NA MOJ ŽIVOTNI PUT SADA, U TOKU MOJEG OBRAĆENJA I RASTA U VJERI, NE BI ONA PLAKALA KADA SE PRISJEĆALA SVOJEG PSOVANJA.

I SIGURAN SAM, I RADI TOGA, JER TA DRAGA SESTRA IMA VELIKO SRCE.

ZATO TE MOLIM, PREDRAGI MOJ GOSPODINE, SMILUJ SE PO MILOSRĐU

SVOJEM BESKRAJNOM, OVOJ DRAGOJ SESTRI I NJEZINOJ OBITELJI!

MOLIM TE DA SE TAKO SMILUJEŠ I SVIMA DRUGIMA KOJI SE TAKO

OTVARAJU PREMA TEBI, KOJI TE TRAŽE.

IZLIJ NA NJIH OBILJE LJUBAVI SVOJEG DUHA SVETOGA!

PJESMA: SVA MOJA RADOST TI SI GOSPODE - Slavljenički tim

Dom molitve SB

Jedna od molitvi, koju sam u jednom dijelu svojeg obraćenja i rasta u

vjeri molio, nekad kao kratku molitvu a nekad kao deseticu Krunice, je i

molitva ZA OBRAĆENJE, UTVRĐIVANJE VJERE I UNUTRAŠNJE

ISCJELJENJE SVIH BOGOPSOVAČA I PIJANIH LJUDI, OSOBITO U MOJOJ

ŽUPI.

Na tu nakanu sam sastavio i molitvu TRODNEVNICE SVETOJ MARIJI

MAGDALENI ZA OBRAĆENJE BOGOPSOVAČA I OVISNIKA O ALKOHOLU I

ZA NJIHOVE OBITELJI.

Ta mi je nakana nekako prirasla srcu jer sam te molitve i ja bio potreban

u prijašnjem dijelu mojeg života. Zbog mojeg psovanja i pijanstava. Ali i

radi toga što mnogo ljudi koje poznam, koji su vjernici ili se deklariraju

kao nevjernici, imaju problema s ovim grijesima. I prema sebi i prema

Gospodinu.

A na grijehu psovanja i ja izgrađujem svoju vjeru i podižem svoju

duhovnost. Psovati sam prestao negdje prije mojeg obraćenja. Čak sam

većim dijelom iz svojeg rječnika u svakodnevnim razgovorima izbacio i

riječ "BOG", bilo kao pozdrav bilo kao neku poštapalicu. MISLIM DA

NIKAKO NE DOLIKUJE DA BOŽJE IME KORISTIMO KAO POŠTAPALICU ILI

NEKU PRAZNU RIJEČ. No, daleko sam još od toga da bih u tome uspio.

Ipak, psovku sam izbacio iz svojeg rječnika.

A upravo je PSOVKA vrlo prisutna u razgovorima ljudi našeg kraja. PUNO SE PSUJE. I PUNO SE IZGOVARA BOŽJE IME UZALUD. I unatrag godinu dana me to počelo jako smetati. No, s obzirom da se baš nisam mogao pohvaliti s prijašnjim životom u vjeri, nisam smatrao da bih ja trebao baš druge upozoravati da ne psuju.

I sjećam se nekih ljudi, vjernika, u prijašnjem dijelu mojeg života, kako su upozoravali ljude u društvima gdje sam i ja bio, da ne psuju. Da to nije lijepo. Da je pogrdno čuti psovanje. Pa smo im se mi kasnije, kad ih nije bilo, malo i podsmjehivali i šalili na njihov račun. NO, ONI NISU HTJELI

DA SE NJIHOV GOSPODIN PSUJE KADA SU ONI PRISUTNI. I TO SU

JASNO I REKLI.

Kada sam ja izbacio psovku iz svojeg života i kada je mene počelo smetati

psovanje ljudi u društvima gdje sam se ja kretao, poželio sam i ja

ponekad neke ljude upozoriti da ne psuju.

I došao sam do prvog problema u tome. Kojim riječima ih

upozoriti?

Jer, poznajući prijašnje situacije, nisam htio da se te moje riječi uzmu kao neko moje "prodikovanje", neko moje licemjerstvo, a niti sam htio da te moje riječi budu izrečene "u prazno" i da bi bilo samo bitno da sam ja to rekao. Ne, ja sam htio da te moje riječi, upućene nekome koji psuje, budu od njega ozbiljno, barem donekle, prihvaćene. I bar malo da razmisli o njima i razlozima zbog kojih sam ih izrekao.

I počeo sam tražiti te riječi. Pa se uhvatim u razmišljanju da me nekad

bilo i sram bilo što reći onome koji psuje. Kao da mu ja nešto namećem i

pravim se važan. Sada ja kao idem u crkvu svaki dan i najedanput

"popujem" i govorim kako se tko treba ponašati. Ali, i dalje me, sve više i

više smetalo kada sam bio u društvu poznatih ili nepoznatih osoba koji

psuju.

Pa sam onda negdje pročitao da je dobro odmah snagu psovke i uvrede

Boga "anulirati". I to riječima "HVALJEN BUDI BOG" ili

"BLAGOSLOVLJENO IME ISUSOVO", uvijek kada neko opsuje ime Isusovo

ili Božje. Tako sam počeo raditi i dobro sam se osjećao. IMALO JE TO

UČINKA.

No, i dalje sam osjećao potrebu da ukažem onima oko sebe koji psuju

Boga da to nije ni dobro za njih, niti je kulturno, a isto tako vrijeđa i one

koji vjeruju u Boga.

Pa sam tako nekoliko puta, onako spontano, rekao ljudima, kojima se

omakla psovka, DA NEKA NE PSUJU GOSPODINA. DA TIME SAMO

NAVLAČE ZLO NA SEBE. JER SA SVAKOM PSOVKOM VRIJEĐAJU BOGA A

SA UVREDOM BOGA JAČAJU I PRIZIVAJU UTJECAJ ZLA. A NITKO OD NAS

NE ŽELI IMATI POSLA SA ZLOM.

ISTO TAKO SAM NEKIMA UKAZIVAO, KOJI SU INAČE PAMETNI I U

DRUŠTVU CIJENJENI LJUDI, DA JE PSOVKA ZAPRAVO DRUŠTVENI IZRAZ

NEKULTURE I DA NJIHOVO PSOVANJE DOVODI DO TOGA DA ĆE IM

DRUŠTVO, U KOJEM ŽIVE I U KOJEM SE KREĆU, TO SMATRATI

MINUSOM JER PSOVANJE NE IDE UZ NEKOG , DRUŠTVENO PRIZNATOG

ČOVJEKA. PA MAKAR BIO I NEVJERNIK.

JASNO, UKOLIKO CIJELA NJEGOVA OKOLINA NE PSUJE. NO I TI LJUDI

IDU U DRUGA DRUŠTVA GDJE ŽELE BITI CIJENJENI.

A NEKIMA NISAM NIŠTA GOVORIO. NO, IZ MOJEG NAČINA RAZGOVORA,

RADI KRUNICE KOJA JE STALNO OKO VRATA, SAMI PO SEBI SU SE

POČELI SUZDRŽAVATI.

I, ŠTO JE VRLO INTERESANTNO, SVI S KOJIMA SAM RAZGOVARAO OKO

PSOVANJA SLAŽU SE S TIME DA PSOVATI NE TREBA. DA TO U SVAKOM SLUČAJU, VJEROVALI ILI NE U BOGA, NIJE LIJEPO NI KULTURNO.

I tako, malo po malo, u društvima gdje se ja krećem, gdje se družim s ljudima koji su meni dragi, psovanje se smanjilo. Da, sigurno je nešto tome doprinesla i moja svakodnevna molitva. I moje svjedočenje vjere u Gospodina kroz moje obraćenje i način sadašnjeg života. Bez alkohola, bez psovke, bez srdžbe i srditosti, laži i oholosti, itd. Dogodi se ponekad i neki mala pobjeda zla. Neki grijeh. Ali ja to odmah predam Gospodinu.

I, ono što mi je najdraže, POČEO SAM BEZ PUNO RAZMIŠLJANJA

UPOZORAVATI DRUGE DA NE PSUJU. ISTINA, JOŠ MI PONEKAD

PONESTANE ADEKVATNIH RIJEČI. NO, DUH SVETI MI SVE ČEŠĆE DADNE

ONE RIJEČI KOJE SU U NEKOJ SITUACIJI NAJBOLJE. A NAJBOLJE JE

KADA NEKOG PSOVAČA UPOZORIM NA NJEGOVO PSOVANJE S PUNO

LJUBAVI. LJUBAV JE NAJJAČE ORUŽJE.

KADA GA ZAMOLIM DA NE PSUJE, KADA ON VIDI DA MU "NE SOLIM

PAMET", DA MU SE NE NAMEĆEM NEKAKVIM SVOJIM VJERSKIM

FANATIZMOM, DA VJERUJEM I ŽIVIM ONO ŠTO MU GOVORIM, TADA I

TAJ ČOVJEK, KAKO GOD BIO U GRIJEHU, RAZMISLI O TOME ŠTO SAM

MU REKAO I POKUŠAVA SE, BAREM PREDAMNOM SUZDRŽATI.

MOŽDA ĆE MI SE NEKAD DOGODITI DA ĆE NETKO I NAMJERNO

PREDAMNOM PSOVATI. NO, JA ĆU MU POKAZATI LJUBAV I PRAŠTANJE.

I SIGURNO ĆU SE ZA NJEGA KOJI PUT POMOLITI. A AKO ĆE SE TO

PONOVITI, IZBJEGAVAT ĆU NJEGOVO DRUŠTVO. JER JA SAM SVOJE

UČINIO, UPOZORIO SAM GA S LJUBAVLJU. OSTALO JE NA GOSPODINU.

SAMO, REKao JE GOSPODIN DA NEKA "NE BACAMO BISERJE PRED

SVINJE". O, NEKA SE PAZI ONDA TAJ ČOVJEK. GOSPODIN ĆE GA

PREPUSTITI ZLU. A TADA JE PAKAO SVRŠETAK NJEGOVOG ŽIVOTA. I NA

OVOM SVIJETU A POGOTOVO NA ONOM DRUGOM.

JER ONAJ KOJI NAMJERNO PSUJE GOSPODINA, ODRIČE SE I

GOSPODINA I NJEGOVOG MILOSRĐA. A SAMO GA ONO MOŽE SPASITI

PROPASTI. VJEČNIH MUKA U PAKLU.

ZATO SE SVI MI, I JA SE JAKO TRUDIM, MORAMO POTRUDITI DA

POKUŠAMO ODVRATITI LJUDE OKO SEBE DA NE PSUJU. MOLIMO DUHA

SVETOGA DA NAM DADNE RIJEČI KOJIMA ĆEMO TO NAJBOLJE UČINITI

U POJEDINIM SITUACIJAMA. I NEKA NAM DADNE PUNO LJUBAVI ZA

TAKVE LJUDE. A OSTALO PREPUSTIMO GOSPODINU.

ZATO TE MOLIM , preljubljeni moj GOSPODINE, DA TVOJ SVETI

DUH PROSVIJETLI TAMU U SVIM SRCIMA ONIH KOJI TE PSUJU.

SMILUJ IM SE GOSPODINE.